

Rigsdagstidende for 1900—1901, Tillæg A., Sp. 1017—18), hvilket nu udgør 480 Kr. aarlig, saa at Statskassen af deres Løn kun udreder 1,520 Kr. aarlig. Denne Regel har man fundet det rigtigst at ændre derhen, at Statskassen udreder Lønningens fulde Beløb, 2,000 Kr., idet man derved opnaar at faa Raadighed over en Alumneplads ved det fornævnte Seminarium, til hvilket er henlagt i alt 4 Portioner af Kommunitetsstipendiet.

Den sidste Stykke givne Regel om Lønningernes Beregning er ny. Hidtil har man — uden at der dog i saa Henseende ved Finanslovene er foreskrevet noget — beregnet Lønningerne dagvis fra den Dag, den paagældende ankom til Grønland, til den Dag, Hjemkomsten til Danmark fandt Sted. Denne Beregningsmaade er dog baade besværlig og lidet gunstig for Præsterne, særlig fordi Rejserne fra og til Grønland ikke sjældent trække længe ud, og navnlig er den mindre gunstig end den for Overbetjentene under den kgl. grønlandske Handel gældende. Den her foreslaaede Beregningsregel er i Overensstemmelse med denne sidste og vistnok i sig selv hensigtsmæssig og stemmende med de paa dette Omraade herskende særlige Forhold, hvorved bemærkes, at den sædvanlige Regel om Beregningen af statslønnede Embedsmænds Lønninger, at disse begynde at løbe fra den 1. i den paa Embedets Overtagelse følgende Maaned, ikke vilde passe her, naar Hensyn tages til de ejendommelige og vanskelige Kommunikationsforhold, der medføre, at der hyppig vil kunne hengaa et forholdsvist langt Tidsrum mellem Udnævnelsen og Embedsovertagelsen eller endog blot Afrejsen.

Til § 14.

At grønlandske Missionærer, der have tjent i 8 Aar, ere berettigede, eventuelt forpligtede, til at udtræde af Missionens Tjeneste med Ventepenge, har været gældende Regel lige siden 1844 i Henhold til den kgl. Resolution af 27. December 1844 § 1 c. Derimod ere de øvrige i denne Paragraf givne Regler nye. Størrelsen af Ventepengene har hidtil stedse været ansat til et fast aarligt Beløb, der i de sidste ca. 30 Aar have udgjort 1,300 Kr. aarlig, uden Hensyn til vedkommende Missionærs Tjenestetid og altsaa uden Hensyn til, paa hvilket Lønningstrin han stod ved sin Udtrædelse af Missionens Tjeneste. Dette er sikkert en ganske uhensigtsmæssig Regel, idet Retfærdigheden kræver, at den Missionær, der har tjent en længere Aarrække, faar højere

Ventepenge end den, der maaske kun har tjent lige den pligtige Tid. Man har derfor fundet det rigtigst paa dette Forhold at overføre en tilsvarende Regel til den, der i Pensionslovene af 5. Januar 1851 § 3 og 24. Februar 1858 § 6 (jfr. for Vestindien Lov af 4. December 1863 § 5) er given om Ventepenge til Embedsmænd, hvis Embeder inddrages. At Ventepengene for de grønlandske Missionærer ere foreslaaede beregnede efter 4 Aars Gennemsnit, medens Ventepenge i Henhold til de citerede Love ifølge en Højesteretsdom af 26. April 1860 skulle beregnes efter 5 Aars Gennemsnit, er en Følge af, at Lønnen for Missionærerne stiger med 4 Aars Mellemrum.

Ved den anførte Beregningsmaade af Ventepengene ville disse derhos modtage en passende Forhøjelse, hvorom Ministeriet fra de for Tiden hjemmевærende tre Missionærer har modtaget et Andragende. Det maa sikkert erkendes, at 1300 Kr. efter Nutidens Forhold ikke er tilstrækkeligt til en maaske talrig Missionærfamilies Underhold, og at man i saa lang Tid har kunnet blive staaende ved dette Beløb, skyldes den Omstændighed, at Tilsagnet i den kgl. Resolution af 27. December 1844 § 1 c om fortrinsvis Befordring af vel-tjente grønlandske Missionærer hidtil stedse har været iagttaget, saa at det, i alt Fald som almindelig Regel, kun har været en kortere Tid, i hvilken vedkommende har staaet paa Ventepenge. Paa dette Punkt have Forholdene imidlertid ændret sig, idet det nu som Følge af Menighedsraadens ved Lov om Menighedsraad af 15. Maj 1903 § 18 tilladte og sædvanlig benyttede Medvirkning ved Præsteembedernes Besættelse let vil kunne indtræffe, at hjemvendte Missionærer i længere Tid maa vente paa Befordring. Særlig af denne Grund har man anset det som et Retfærdighedskrav, at de her foreslaaede gunstigere Regler ogsaa komme til Anvendelse paa de i Aaret 1904 hjemvendte tre Missionærer, jfr. Paragrafens sidste Stykke.

Paa den anden Side vil det da ogsaa være fornødent at give en Begrænsning for den Tid, i hvilken hjemvendte Missionærer kunne oppebære Ventepenge, hvorfor man ogsaa paa dette Punkt har foreslaaet at overføre Pensionslovenes almindelige Regel om Ventepengenes Begrænsning til 5 Aar, efter hvilken Tids Forløb vedkommende sættes paa Pension. Missionærerne i Grønland have i øvrigt ikke hidtil været ansete som pensionsberettigede, idet de, omend neppe med utvivlsom Ret, have